ΕΤΟΣ ANNÉE 1 1935 1 ΤΕΥΧΟΣ FASCICULE

ΧΡΟΝΙΚΑ
ΤΟΥ
ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΥ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

ANNALES
DE L'
INSTITUT PHYTOPATHOLOGIQUE BENAKI

ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΥΠ. "ΕΣΤΙΑ„ 7730

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟΥ

ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΥ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

ANNALES

DE L'

INSTITUT PHYTOPATHOLOGIQUE BENAKI

ΕΤΟΣ Α. - ANNÉE I.

ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ

1935

ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΝ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Α. Ε. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σ. Γ. ΔΕΛΤΑ

Κ. Α. ΙΣΑΑΚΙΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Κ. Α. ΙΣΑΑΚΙΔΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝΤΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Κ. Α. ΙΣΑΑΚΙΔΗΣ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ι. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΒΟΗΘΟΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ

Ι. Α. ΣΑΡΕΓΙΑΝΝΗΣ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΕΩΝ

INSTITUT PHYTOPATHOLOGIQUE BENAKI

COMITÉ ADMINISTRATIF

A. E. BENAKI, PRÉSIDENT

ET. G. DELTA

PROF. DR. C. A. ISAAKIDÈS

PERSONNEL SCIENTIFIQUE

DIRECTION

PROF DR. C. A. ISAAKIDÈS, DIRECTEUR

LABORATOIRE D'ENTOMOLOGIE

PROF. DR. C. A. ISAAKIDÈS, CHEF

J. HADJINICOLAOU, PRÉPARATEUR

LABORATOIRE DE PATHOLOGIE VÉGÉTALE

J. A. SAREJANNI, CHEF

SERVICE DE LA BIBLIOTHÈQUE ET DU MUSÉE

SERVICE DE LUTTE CONTRE LES ENNEMIS DES CULTURES

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΤΟΥΣ Α, 1935

Ἀρχή, Μέσα, Σκοπὸς τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου I

ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ Κ. Α. Κατάλογος Α΄ τῶν βλαβερῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐντόμων καὶ ἄλλων ζῴων, ὡς καὶ τῶν ὠφελίμων ἐντόμων τῆς Ἑλλάδος 1

— Ἑλκυστικὴ δύναμις διαφόρων δολωμάτων διὰ τὴν Μυίγαν τῆς Μεσογείου 33

ΣΑΡΕΓΙΑΝΝΗ Ι. Α. Κατάλογος Α΄ τῶν ἀσθενειῶν τῶν καλλιεργουμένων καὶ ἄλλων φυτῶν τῆς Ἑλλάδος 13

— Ἡ ἀποπληξία τῶν ὀπωροφόρων δένδρων τῶν περιχώρων τῶν Ἀθηνῶν 45

— Περὶ τῆς Sclerotinia τῆς ἀμυγδαλῆς 57

— Ἡ κορυφοξήρα τῶν ἑσπεριδοειδῶν ἐν Ἑλλάδι 61

— Φυτοπαθολογικαὶ σημειώσεις

1. Μία στείρωσις τῆς ἐλαίας 67
2. Μία ἀσθένεια κατσαρώματος τῶν φύλλων τῆς τομάτας.. 68
3. Αἱ σεπτοριάσεις τῆς πιστακιᾶς 70
4. Μία Microsphaera τῶν σπάρτων 71
5. Ἡ φαιὰ σῆψις τῶν ἀνθοφόρων βλαστῶν τῆς ἀμπέλου .. 74
6. Μία Phytophthora ἐπὶ τῆς σαιντπωλίας.. .. 75
7. Περὶ τοῦ Polystigma ochraceum τῆς ἀμυγδαλῆς 75
8. Τὰ περιθήκια τοῦ ὠιδίου τῆς ἀμπέλου ἐν Ἑλλάδι 76

ΣΑΡΕΓΙΑΝΝΗ Ι. Α. καὶ ΚΟΡΤΖΑ Κ. Β. Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ παρασιτισμοῦ τοῦ *Macrophomina phaseoli*.. .. 38

— καὶ ΣΤΑΜΑΤΙΝΗ Ν. Ἡ Φυτόφθορα τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι.. .. 51

ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν Τρωκτικῶν ἐν Ἑλλάδι 77

Στατιστικὴ τῶν Ζημιῶν τῆς Ἑλληνικῆς παραγωγῆς ἐκ δυσμενῶν μετεωρολογικῶν παραγόντων καὶ φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν παρασίτων κατὰ τὸ ἔτος 1932 21

— κατὰ τὸ ἔτος 1933 27

— κατὰ τὸ ἔτος 1934 83

Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/hellenic-plant-protection-journal_1935_1_1

TABLE DES MATIÈRES

DE L'ANNÉE I, 1935

Origine, Moyens, Buts de l'Institut Phytopathologique Benaki I

ISAAKIDÈS C. A. Liste I des insectes et autres animaux nuisibles aux plantes cultivées et des insectes auxiliaires de la Grèce 1

— Le pouvoir attractif de quelques appâts pour la Mouche des fruits 33

SAREJANNI J. A. Liste I des maladies des plantes cultivées er autres de la Grèce 13

— L'apoplexie des arbres fruitiers des environs d'Athènes .. 45

— Sur le *Sclerotinia* de l'amandier 57

— Le «mal secco» en Grèce 61

— Notes Phytopathologiques

1. Un cas de stérilité de l'olivier 67
2. Une maladie de l'enroulement de la tomate 68
3. Les septorioses du pistachier 70
4. Un *Microsphaera* sur *Spartium junceum* 71
5. La Pourriture grise des boutons floraux de la vigne 74
6. Un *Phytophthora* sur *Saintpaulia ionantha*.. 75
7. Du *Polystigna ochraceum* de l'amandier 75
8. Des périthèces d'*Uncinula necator* 76

SAREJANNI J. A. et CORTZAS C. B. Note sur le parasitisme du *Macrophomina phaseoli* 38

— et STAMATINI N. Le *Phytophthora* du tabac en Grèce.. 51

HADJINICOLAOU J. Observations sur les Rongeurs de la Grèce.. 77

Tableaux Statistiques des Dégâts causés à l'Agriculture hellénique pendant l'Année 1932 par les agents météoriques ainsi que par les parasites végétaux et animaux 21

— *id.* pour l'Année 1933 27

— *id.* pour l'Année 1934 83

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ Ε. ΜΠΕΝΑΚΗ

ΧΡΟΝΙΚΑ
ΤΟΥ
ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΥ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
ANNALES
DE L'
INSTITUT PHYTOPATHOLOGIQUE BENAKI

ΕΤΟΣ ANNÉE 1 | 1935 | ΤΕΥΧΟΣ FASCICULE 1

ΑΡΧΗ, ΜΕΣΑ, ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΜΠΕΝΑΚΕΙΟΥ ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

ORIGINE, MOYENS, BUTS DE L'INSTITUT PHYTOPATHOLOGIQUE BENAKI

Τὴν 1ην Ἰουλίου 1931 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν παρευρεθέντες ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κύριος Ἐλ. Βενιζέλος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κύριος Ἀπ. Ἀλεξανδρῆς, τὰ μέλη τῆς Οἰκογενείας Μπενάκη, πολλοὶ γερουσιασταί, βουλευταί, Καθηγηταὶ τῶν ἀνωτάτων ἱδρυμάτων, βιομήχανοι, γαιοκτήμονες καὶ ἄλλοι ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ γεωργικὰ ζητήματα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος Καθηγητὴς κ. Κ. Α. Ἰσαακίδης εἰς ὁμιλίαν του ἐξιστόρησε τὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐξέθεσε τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένους σκοποὺς καὶ τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα μέσα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος ὡμίλησεν εἰς τὴν συγκεντρωθεῖσαν εὐγενῆ ὁμήγυριν ὡς ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε, Κυρίαι, Κύριοι,

Εὐηρεστήθητε νὰ τιμήσητε διὰ τῆς παρουσίας σας τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου, διότι ἀναμφιβόλως διαβλέπετε τὴν συμβολὴν τοῦ Ἱδρύματος τούτου εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς μας.

Ὅταν ὁ κύριος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τῷ 1911 ἵδρυσε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ἀνέθεσε τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐθνικὸν ἄνδρα Ἐμμανουὴλ Μπενάκην.

Εἶναι γνωστὴ ὄχι μόνον εἰς τοὺς παλαιοτέρους, ἀλλ' ἐκ παραδόσεως καὶ εἰς τοὺς νέους ἡ θετικότης, ἡ εὐρύτης καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν σκέψεων τοῦ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, τὸ βάσιμον τῶν ἀποφάσεών του διὰ πάντα καὶ ἰδίᾳ διὰ τὰ τεχνικὰ ζητήματα τῆς παραγωγῆς μας, οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀποτελεσματικὴ πραγματοποίησις τῶν ἀποφάσεών του, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐδίσταζε νὰ συμβάλλῃ καὶ ὑλικῶς καὶ γενναιότατα.

Ἦτο βραχὺ τὸ διάστημα τῆς ὑπουργίας τοῦ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη, ἀλλ' αὐτὸς τότε ἐθεμελίωσε τὸ οἰκοδόμημα τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν μας καὶ ὑπὲρ τὰ θεμέλια ταῦτα ἐξελίσσονται οἱ τεχνικοὶ ἰδίως κλάδοι τῆς γεωργίας μας.

Ὁ δημιουργὸς μιᾶς γεωργοεμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ ὁποία ἐλάμπρυνε τὸν Ἑλληνισμὸν ἰδίᾳ ἐκεῖ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἅμα ἔλαβε τὴν ἐντολήν, νὰ ὀργανώσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παραγωγῆς, συνεβουλεύθη ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐνδιεφέροντο διὰ τὴν γεωργίαν καὶ ἠδύναντο μετὰ κύρους νὰ συστήσωσι τὰ μέσα τῆς βελτιώσεως αὐτῆς.

Ὡς κεφαλαιώδους δὲ σημασίας τοιοῦτον μέσον συνέστησαν τότε εἰς τὸν ἀείμνηστον Μπενάκην τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μελέτην τῶν φυτοπαθολογικῶν ζητημάτων ὑπὸ τὰς ἑλληνικὰς συνθήκας καὶ τὴν διάδοσιν εἰς τὸν γεωργικὸν κόσμον τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων οὗτος δύναται νὰ σώζῃ τὰς ἐσοδείας του ἀπὸ τὰς ἐτησίας ζημίας, τὰς ὀφειλομένας εἰς τὰ διάφορα ἐπιβλαβῆ ἔντομα καὶ ἄλλα ζῷα καὶ εἰς τὰς νόσους τῶν φυτῶν.

Ὁ ἀείμνηστος Μπενάκης ἐνστερνισθεὶς τὴν σύστασιν ταύτην, εὐθὺς ἀντελήφθη, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν, νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη μὲ τοὺς παντομαθεῖς, πολυασχόλους καὶ ἐν πολλοῖς γνωματεύοντας γεωπόνους, ἀλλὰ ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ εἰς τοὺς τεχνικοὺς τούτους ἐπιστήμονας ἡ κατανομὴ τοῦ ἔργου. Τότε δὲ ἐθεσπίσθη διάταξις διὰ τὴν εἰδίκευσιν τῶν γεωπόνων κατόπιν μορφώσεως εἰς κατάλληλα κέντρα καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ Μπενάκης ἐφήρμοσεν αὐτὴν τὸ πρῶτον διὰ τὴν φυτοπαθολογίαν.

Ὅπως δὲ πᾶσαι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς δράσεως τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου καὶ αὕτη ἤρχετο νὰ ἱκανοποιήσῃ σπουδαιοτάτην ἀνάγκην τῆς Χώρας.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη, ἀλλὰ περισσότερον εἰς ἡμᾶς, ὁ γεωργικὸς κόσμος καταβάλλει βαρεῖαν δεκάτην εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν καλλιεργειῶν του. Δὲν συγκομίζει οὗτος ὅσα τὸ κλῖμα καὶ τὸ ἔδαφος, οἱ κόποι, αἱ δαπάναι του καὶ ὁ χρόνος παράγουσιν, ἀλλὰ μόνον ὅσα οἱ ἐχθροὶ τῶν ἀγρῶν του τῷ καταλείπουσιν.

Εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις οὗτοι δὲν βλάπτουσι μόνον τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων, δὲν ἐλαττώνουσι μόνον τὴν ποσότητα αὐτῶν, δὲν αὐξάνουσι καὶ ἀπολύτως τὰ ἔξοδα τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ καὶ καταστρέφουσιν αὐτήν, ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ ἐξαφανίζουσι τὰς καλλιεργείας, τὰς δενδροφυτείας π.χ. δηλαδὴ αὐτὸ τοῦτο τὸ Κεφάλαιον.

Τὰ ὡραῖα μηλοροδάκινα καὶ μάλιστα οἱ μαστοὶ τῆς Ἀφροδίτης ἄλλοτε συμβάλλοντα εἰς τὴν ὡραιότητα τῆς εὐφόρου πελοποννησιακῆς ἀκτῆς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἐξέλιπον ἕνεκα τῆς προσβολῆς τῆς Μυίγας τῆς Μεσογείου. Αἱ εὐγενεῖς ποικιλίαι Καλβὶλ καὶ Ρενὲτ καὶ ἄλλαι τῶν μήλων, ὡς καὶ ἄλλων καρπῶν δὲν καλλιεργοῦνται παρ' ἡμῖν, διότι ὁ σκώληξ τῆς Καρποκάψης δεκατίζει τὰ προϊόντα των. Αἱ ψωριάσεις τῶν ἑσπεριδοειδῶν περιορίζουσι τὴν παραγωγὴν τῶν λεμονίων καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν, ὥστε τὰ ἰταλικὰ νὰ εἶναι εἰς τὴν Ἄνδρον καὶ ἄλλους τόπους μας παραγωγῆς εὐθηνότερα ἀπὸ τὰ ἐντόπια. Κατόπιν τῶν συνεχῶν καταστροφῶν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ὑπὸ τοῦ Ῥυγχίτου, εἰς τὴν Μάνην ἐξεμεταλλεύοντο τὰ ἐλαιόδενδρα διὰ ξυλάνθρακας. Τὸ καίριον πλῆγμα εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν τεύτλων ἐν Λαζαρίνῃ ἔδωσεν ἓν Κολεόπτερον, τὸ Cleonus, ἀφθόνως πολλαπλασιαζόμενον εἰς τοὺς συνεχῶς διὰ τεύτλων σπειρομένους ἀγρούς. Εἰς πολλὰ μέρη, τὴν Ἀταλάντην καὶ ἄλλα, ὅπου ὀνομαστοὶ παρήγοντο ἄλλοτε κύαμοι, ἡ καλλιέργειά των δὲν ὑφίσταται πλέον, διότι ὁ λύκος τοὺς καταστρέφει. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἀποδόσεις τοῦ σίτου ἐκ τῶν σκωριάσεων, τῶν γεωμήλων καὶ τῶν λαχανικῶν ἐκ τῆς Μελίγκρας καὶ ἄλλων ἀσθενειῶν ἐλαττοῦνται, ὥστε νὰ μὴ δύναται ὁ ἐντόπιος παραγωγὸς νὰ συναγωνισθῇ εἰς αὐτὴν τὴν Χώραν μας τὸν ξένον.

Αἱ δὲ ἀσθένειαι τῶν καλλιεργειῶν μας αὐξάνονται ὁσημέραι. Πολλαὶ εἶναι αἱ αἰτίαι τούτου. Ἡ ἔντασις τῆς καλλιεργείας, ἡ ἄνευ ὁρίων θήρα τῶν πτηνῶν, ἰδίᾳ τῶν μικρῶν, ἡ διευκόλυνσις τῶν μεταφορῶν μερῶν φυτῶν καὶ ἡ συνεπείᾳ ταύτης εἰσαγωγὴ νέων ἐχθρῶν εἶναι τινὲς αὐτῶν.

Αἱ κοντοποδαροῦσαι, τὰ ἀσπρόμηλα σκωληκιάζουσι πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὰ γκόρτσια καὶ τὰ φηρίκια, αἱ εὐγενέστεραι ποικιλίαι τῶν γεωμήλων ἀντέχουσιν ὀλιγώτερον εἰς τὰς Φυτοφθόρας καὶ ὁ βίκος τῆς Προβηγκίας προσβάλλεται περισσότερον ἀπὸ τὸν Περονόσπορον.

Ἄλλοτε εἰς τοὺς ἐλαιῶνας τῆς Μάνης ἦσαν ἄφθονα τὰ μικρὰ πτηνὰ καὶ αἱ ἐσοδεῖαι κανονικαί. Ἤδη δὲν συναντᾶται ἐκεῖ πουλάκι καὶ αἱ ἐσοδεῖαι εἶναι ἐκτεθειμέναι εἰς τὸν φοβερὸν ἐχθρὸν Ῥυγχίτην. Ἡ Φυλλοξήρα τῆς ἀμπέλου διεδόθη κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον ἀπὸ τὴν εἰς τοὺς Καπουτζῆδες καὶ ὀλίγας ἀλλαχοῦ κηλῖδας εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐνεφανίσθη πρὸ τριετίας εἰς τὸν Τύρναβον. Ἀπὸ τεσσάρων δὲ ἐτῶν ἀριθμοῦμεν ἐν τῇ παλαιᾷ Ἑλλάδι μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν τῆς πολυτίμου καλλιεργείας τοῦ βάμβακος ἕνα ἐπὶ πλέον, τὸν ῥόδινον Σκώληκα τῶν καψῶν τοῦ βάμβακος, μόνον εἰς τὴν περιφέρειαν Λεβαδείας τῷ 1927 ζημίας εἰς 20.000.000 δραχμῶν ἀνελθούσας ἐπενεγκόντα. Εἴθε νὰ μὴ τὸν ἔχωμεν εἰσαγάγῃ ἤδη καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

Εἶναι δὲ γενικῶς γνωστόν, ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν τελευταίως ἐγένετο κατάδηλον, ὅτι οὐδεμία ἐνέργεια ἐπιφέρει τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας ἀσφαλέστερον, θετικώτερον καὶ ἀμεσώτερον ἀπὸ τὴν ἐπιτυχῆ καταπολέμησιν τῶν

ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν παρασίτων τῶν καλλιεργειῶν. Τὸ Πήλιον, ἡ Ἄρτα καὶ ἄλλαι ἐλαιοκομικαὶ περιφέρειαι μὲ τὴν ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τοῦ Δάκου βεβαιοῦσι τοῦτο.

Προκειμένου δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τοῦ θέματος τῆς αὐξήσεως τῆς ὀπωροπαραγωγῆς μας, λέγομεν, ὅτι ἡ αὔξησις τῆς ποσότητος καὶ ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος τῶν ὀπωρῶν εἰς τὴν Χώραν μας, εἰς τὴν ὁποίαν κατ' ἐξοχὴν ἐνδείκνυται ἡ δενδροκομία, δὲν θέλει ἐπιτευχθῇ δι' οἱουδήποτε μέσου, ἐὰν οἱ παραγωγοὶ δὲν καταστῶσι βέβαιοι, ὅτι θὰ ἔχωσι τακτικὰς τὰς ἐσοδείας των, διότι δύνανται νὰ καταπολεμῶσιν ἐπιτυχῶς τὰ ἐπιβλαβῆ ἔντομα καὶ ἄλλας ἀσθενείας. Ἐξ ἄλλου δὲ πρέπει νὰ εἴμεθα ἡμεῖς βέβαιοι, ὅτι, ὅταν τοῦτο ἐπιτευχθῇ, οὐδενὸς μέτρου ἡ λῆψις εἶναι ἀναγκαία, διὰ νὰ ἐγκεντρισθῶσιν αἱ ἀγριαπιδέαι μας καὶ πολλαπλασιασθῶσι τὰ ἑσπεριδοειδῆ μας, διότι δὲν εἶναι οἱ παραγωγοί μας, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦσι τὸ συμφέρον των. Εἶναι δὲ ἡ ἀκριβὴς γεωργικὴ οἰκονομία, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει εἰς τοὺς παραγωγούς, ἵνα ὑπὸ τὰς φυτοπαθολογικάς μας συνθήκας μὴ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν δενδροκομίαν. Μεταφέρομεν τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωσε καλλιεργητὴς τῆς Σκύρου, εἰς τὸν κῆπον τοῦ ὁποίου εἴδομεν ἐξαίρετα κυδώνια καὶ τὸν ὁποῖον ἠρωτήσαμεν διατὶ δὲν πολλαπλασιάζει τὰς ὀλίγας κυδωνέας του. Ἄ φίλε μου, μᾶς εἶπεν, τὰ ὡραῖα αὐτὰ κυδώνια πρὶν ὡριμάσουν, θὰ σκουληκιάσουν καὶ ἐγὼ δὲν θὰ τὰ πωλήσω, ἀλλὰ θὰ λυπηθῶ. Ἐὰν εἶχον περισσότερες κυδωνιές, περισσότερα κυδώνια θὰ ἐσκουλήκιαζον καὶ ἐγὼ περισσότερον θὰ ἐλυπούμην.

Ἀλλὰ διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸν γεωργικὸν κόσμον βέβαιον, ὅτι δύναται νὰ σώζῃ τὰς ἐσοδείας του, πρέπει νὰ βεβαιωθῶμεν ἡμεῖς περὶ τούτου καὶ δὴ μὲ ἐπιστημονικὴν συνείδησιν.

Εἰς παλαιότερα ἔτη οἱ γεωργοὶ ἀπεκάλουν τοὺς γεωπόνους κυρ' γιατρούς. Πράγματι ἐκ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς μακρᾶς πείρας οἱ γεωργοὶ κατέχουσι τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς κανονικῆς ἐκτελέσεως πλείστων ἐργασιῶν τῶν ἀγρῶν, εἶναι ὅμως ἀνίσχυροι νὰ ἀντεπεξέλθωσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐσοδειῶν των, ἐνίοτε εἶναι ἐμπεποτισμένοι μὲ ἐσφαλμένας δι' αὐτοὺς πεποιθήσεις καὶ συνήθως οὐδὲν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν δυνάμενοι, τοὺς ἀποδίδουσιν εἰς ὑπερφυσικὰ αἴτια, ἔναντι τῶν ὑποίων κρίνουσι ματαίαν πᾶσαν προσπάθειαν. Κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ἐσοδειῶν των κυρίως ζητοῦσι τὴν ἐπέμβασιν τῶν γεωπόνων καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς ὠνόμαζον κυρ' γιατρούς.

Οἱ γεωπόνοι εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξακριβώνωσιν αἴτια παθήσεων καὶ νὰ συνιστῶσιν ἐναντίον αὐτῶν μέσα, χωρὶς νὰ τὰ κατέχωσιν. Βραδύτερον αἱ εἰκόνες τῶν ἐντόμων καὶ τῶν ἀσθενῶν μερῶν τῶν φυτῶν ἦσαν τὰ μέσα διαγνώσεως τῶν αἰτίων τῶν φυτικῶν παθήσεων. Δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ γίνῃ ἄλλως, τὸ μὲν δι' ἔλλειψιν εἰδικῶν γνώσεων ἀποκτωμένων διὰ μορφώσεως εἰς παλαιὰ ἱδρύματα, κέντρα ἐρευνῶν συνεχι-

ζομένων ἐπὶ γενεὰς καὶ δι᾽ ἀποκλειστικῆς καὶ σοβαρᾶς εἰς τὰ φυτοπαθολογικὰ θέματα ἐπιδόσεως, τὸ δὲ δι᾽ ἔλλειψιν μέσων, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς εἰδικὰ ἐργαστήρια δύνανται ὄχι μόνον νὰ ὑπάρχωσι, διότι ἡ ἀπόκτησίς των εἶναι ζήτημα διαθέσεως χρημάτων, ἀλλὰ καὶ νὰ συντηρῶνται καὶ νὰ ἐπαυξάνωνται καὶ νὰ χρησιμοποιῶνται.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ὁ καθορισμὸς τοῦ αἰτίου μιᾶς παθήσεως, ὁ ὁποῖος λύει τὸ πρόβλημα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀμύνης. Οὐδὲ ἀρκοῦσι διὰ τὴν λύσιν ταύτην τὰ εἰς ξένα συγγράμματα ἐκτιθέμενα. Πρέπει νὰ μελετήσωμεν τὰς ἀσθενείας μας ἐν τῷ τόπῳ μας, ἵνα τὰς γνωρίσωμεν καὶ δυνηθῶμεν νὰ τὰς πολεμήσωμεν. Ὁ κοινὸς Κρομμυδοφάγος συμπληροῖ παρ᾽ ἡμῖν τὸν βιολογικὸν κύκλον του εἰς 12 μῆνας, ἐνῷ ἀλλαχοῦ ἡ νυμφικὴ ἡλικία του διαρκεῖ δύο ἔτη. Ὁ Πυρηνοτρήτης τῆς ἐλαίας εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας τῆς Κρήτης ἐφέτος τὸν Φεβρουάριον Μάρτιον προὐκάλεσε σοβαρὰς ζημίας καταστρέψας τὸν ροδαμόν, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν παρατηρεῖται ἀλλαχοῦ. Ὁ Περονόσπορος διετηρεῖτο ἐφέτος τὸν Φεβρουάριον ὑπὸ τὴν μυκηλιακὴν μορφήν του εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πρέμνων ἡμίχλωρα φύλλα τῆς ἀμπέλου.

Ἐπὶ πλέον ἡ ἐφηρμοσμένη ἐντομολογία καὶ ἡ ἐφηρμοσμένη μυκητολογία ἐξελίσσονται τάχιστα καὶ εἶναι ἀνάγκη διὰ τὴν παραγωγήν μας, ὄχι μόνον νὰ παρακολουθῶμεν τὴν δι᾽ ἄλλων ἐξέλιξίν των, ἀλλὰ καὶ νὰ συμβάλλωμεν εἰς αὐτήν. Τὰ ἐντομοκτόνα καὶ μυκητοκτόνα φάρμακα πολλαπλασιάζονται καὶ βελτιοῦνται, ἐνῷ ἡ ἐξακρίβωσις τῆς βιολογίας τῶν ἐχθρῶν τῶν φυτῶν κατευθύνει τοὺς τρόπους τῆς ἐφαρμογῆς των.

Ἀλλὰ εἶναι πλεῖστα θέματα εἰδικῶς ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀνάγκην ἐρεύνης πρὸς ἐξαγωγὴν πορισμάτων, ἅτινα ἐφαρμόζοντες θὰ δυνηθῶμεν νὰ σώζωμεν μεγάλης ἀξίας προϊόντα μας. Πρέπει νὰ μελετηθῶσιν ἐπιστημονικῶς ἐπιβλαβῆ ἔντομα, ὡς ἡ Κάμπια τῆς Ἱεραπέτρας, ὁμοίως μία νέα πάθησις τῆς ἀμπέλου ἐν Κρήτῃ, ἐπίσης ἡ Κορυφοξήρα τῶν ἑσπεριδοειδῶν, ἀκόμη τὰ προβλήματα τῆς Φυλλοξήρας, τὰ ὁποῖα ἐγείρονται διὰ τὴν προάσπισιν τῶν ἀμολύντων περιφερειῶν μας.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσωμεν τοὺς συνδρόμους τοῦ παραγωγοῦ εἰς τὴν κατὰ τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων πάλην του καὶ τὰς ἐνισχυούσας τοὺς ἱστοὺς τῶν φυτῶν ἐναντίον τῆς εἰσδύσεως τῶν φυτικῶν παρασίτων συνθήκας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπωφελώμεθα αὐτῶν ἐν τῇ πράξει. Εἶναι δηλαδὴ ἀνάγκη, νὰ ἐφαρμόζωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπου δυνάμεθα, ἐναντίον τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ φυτικῶν παρασίτων βιολογικὰς μεθόδους ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνισχυομένας ἀντὶ τῶν τεχνητῶν μεθόδων, σκληρῶν κατὰ τῆς φύσεως τοῦ παραγωγοῦ ἀγώνων.

Τοιαῦται δὲ ἔρευναι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνωνται εἰμὴ εἰς ἐντομολογικὰ καὶ φυτοπαθολογικὰ ἐργαστήρια, ἐφωδιασμένα μὲ ἐπαρκῆ μέσα, ὑπὸ ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἀφιερώνουσι πάσας τὰς δυνάμεις των εἰς τὰς μελέτας τῶν κλάδων των. Εἶναι μάλιστα τόσον εὐρεῖαι αἱ ἐφηρμοσμέναι βιολογικαὶ αὗται

ἐπιστῆμαι, ὥστε ἤδη εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου οἱ ἔχοντες κῦρος ἐντομολόγοι καὶ παθολόγοι ἀσχολοῦνται εἰς εἰδικὰ τμήματα τῆς ἐντομολογίας καὶ τῆς παθολογογίας τῶν φυτῶν.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη, ἰδίως κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας, ἐντείνονται αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἄμυναν ἐναντίον τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ τῶν νόσων τῶν φυτῶν. Καὶ τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον τῆς Γεωργίας ὄχι μόνον κατ' ἐπανάληψιν συνήνωσε τὰς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἰδίαν ὑπηρεσίαν ἔχει καὶ ἴδιον μηνιαῖον δελτίον διὰ τὴν φυτοπαθολογίαν ἐκδίδει.

Παρ' ἡμῖν ἡ ἀπὸ τῆς ὑπουργίας τοῦ ἀειμνήστου Μπενάκη ἀρχὴν λαβοῦσα Φυτοπαθολογικὴ Ὑπηρεσία συνήντησε κατὰ τὴν ἐξέλιξίν της πολλὰ ἐμπόδια λόγῳ τῶν μακρῶν πολέμων καὶ τῶν κατ' ἐπανάληψιν ληφθέντων δι' οἰκονομίας μέτρων. Δυνάμει τοῦ νόμου τῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας ἱδρύθησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας τρεῖς Φυτοπαθολογικοὶ Σταθμοί, ἀλλὰ τούτων ὁ εἷς μόνον, ὁ τῶν Λεχωνίων τοῦ Πηλίου κατ' οὐσίαν ἱδρύθη καὶ δὴ δαπάναις τῶν παραγωγῶν ἤτοι τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Πηλίου, οἱ δὲ ἄλλοι δύο ἤδη μόνον πρόκειται νὰ ἐγκατασταθῶσιν.

Ἐν τούτοις ἡ ἑλληνικὴ Φυτοπαθολογία εὐγνωμόνως ἀναμιμνήσκεται τῆς ἐκτιμήσεως πολλῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας, οἱ ὁποῖοι δὲν τῇ ἠρνήθησαν τὰ μέσα τῆς περιωρισμένης ἔστω συνεχείας της. Ἐνθυμεῖται τὴν ὑποτροφίαν τεσσάρων γεωπόνων δι' εἰδικὰς φυτοπαθολογικὰς σπουδάς, τὴν διάθεσιν 600.000 χρυσῶν δραχμῶν διὰ τὴν τὸ πρῶτον γενομένην καὶ ἀποτελεσματικὴν καταδειχθεῖσαν παρ' ἡμῖν καταπολέμησιν τοῦ Δάκου, τὰς κρατικὰς θυσίας τῶν τελευταίων ἐτῶν διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀκρίδων καὶ τῶν ἀρουραίων, τὴν ἄδειαν πρὸς αἴτησιν ἐκ μέρους ἡμῶν πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ἐμμανουὴλ Μπενάκην διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐγκαινιαζομένου σήμερον Ἰνστιτούτου, ὡς καὶ τὴν σύμβασιν διὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ ἐβλέπομεν, ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς Φυτοπαθολογίας μας δὲν ἱκανοποιοῦντο ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν κύριον Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὴν ἄδειαν, νὰ ἐπικαλεσθῶμεν πρὸς τοῦτο τὰ διὰ τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καὶ τὰς ἐπιστήμας αἰσθήματα τοῦ ἀειμνήστου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη. Ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κύριος Γεώργιος Σίδερης ἐχορήγησεν ἡμῖν τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1923 ἀπηυθύναμεν πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις τότε διαμένοντα Ἐμμανουὴλ Μπενάκην ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξεθέσαμεν αὐτῷ τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως ἐπιστημονικοῦ φυτοπαθολογικοῦ κέντρου καὶ τὸν παρεκαλέσαμεν, νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν φυτοπαθολογικὴν ἐπιστήμην. Ὁ ἰδανικὸς ἕλλην ἀπήντησεν ἡμῖν τὴν 22 Δεκεμβρίου τοῦ 1923, ὅτι ἀπεδέχθη τὴν πρότασίν μας καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀνεγείρῃ τὸ Ἰνστιτοῦτον εἰς ἰδίαν του ἔκτασιν, ἐζήτησε δὲ ὅπως μεταβῶμεν εἰς Παρισίους, διὰ νὰ ἐκθέσωμεν αὐτῷ τὰ τῆς ἱδρύσεως.

Τὰς ἀρχὰς τοῦ 1924 μετέβημεν εἰς Παρισίους διελθότες ἐκ τοῦ Portici, Φλωρεντίας, Menton, Gembloux, ὅπου ἐπεσκέφθημεν τὰ εἰς ἃ ἐσπουδάσαμεν ἀρχαῖα ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα καὶ ἐλάβομεν πολυτίμους συμβουλὰς παλαιῶν καθηγητῶν καὶ συναδέλφων μας. Συμπληρώσαντες δὲ αὐτὰς εἰς Παρισίους, ὑπεβάλομεν εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἐμμανουὴλ Μπενάκην σχέδιον ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰνστιτούτου. Καὶ πάλιν ὁ μέγας πατριώτης ἐτίμησεν ἡμᾶς διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῶν προτάσεών μας καὶ ἔκτοτε ἤρχισε δαπανῶν διὰ τὸ Ἵδρυμα τοῦτο.

Ὅταν τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1924 ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ Ἐμμανουὴλ Μπενάκης, ἀμέσως καὶ αὐτοπροσώπως ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν κτιρίων. Τὴν δὲ μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου, πέμπτης Ἰουλίου τοῦ 1924, ἡμέρας ἀποτελούσης ἀξιομνημόνευτον σταθμὸν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς ἑλληνικῆς Φυτοπαθολογίας, ὁ ἐθνικὸς ἀνὴρ Ἐμμανουὴλ Μπενάκης μετὰ τοῦ ἀγγελικοῦ παραστάτου αὐτοῦ, τῆς συζύγου του Βιργινίας Μπενάκη, ἔθεσαν τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ ἐπιστημονικοῦ Ἱδρύματός των.

Ὁ Ἐμμανουὴλ Μπενάκης καὶ ἡ Βιργινία Μπενάκη ἠγάπησαν τὸ Ἰνστιτοῦτον. Οὐδενὸς ἐφείσθησαν διὰ τὸν τελειότερον ἐμπλουτισμὸν αὐτοῦ, ἐξέτεινον δὲ τὰς σκέψεις των εἰς τὸ μέλλον καὶ ἀφ᾽ ἑνὸς ἐνεπιστεύθησαν τὴν καλὴν διοίκησίν του εἰς τοὺς ἀπογόνους των, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ ἀπεφάσισαν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν λειτουργίαν του διὰ κληροδοτήματος αὐτῶν.

Συμπληρωθείσης τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως τοῦ Ἰνστιτούτου κατ᾽ ἐπανάληψιν ἐπροτείναμεν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Γεωργίας τὴν σύναψιν τῆς διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τοῦτο δὲ ἐπετεύχθη τῷ 1930.

Δυνάμει τοῦ νόμου 4160 τῆς 4 Ἰουνίου 1929 κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συστάσεως Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου» συνήφθη τὴν 1 Ἰουλίου 1930 μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν κληρονόμων Μπενάκη σύμβασις, διὰ τῆς ὁποίας ἱδρύθη τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον καὶ ὡρίσθησαν τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ. Ἡ σύμβασις αὕτη συμφώνως τῷ νόμῳ 4160 ἐκυρώθη διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τὴν 11 Αὐγούστου 1930.

Οἱ κληρονόμοι Μπενάκη φορεῖς τῆς προγονικῆς των εὐγενείας εἰς ἐκπλήρωσιν ὑπεσχημένης καὶ μὴ ἐκτελεσθείσης ἐν ζωῇ δωρεᾶς τοῦ ἀειμνήστου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διέθεσαν ὑπὲρ τοῦ Ἰνστιτούτου τὸ γήπεδον, τὰ κτίρια καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα, συγγράμματα, συλλογὰς καὶ διάφορα ὑλικὰ φυτοπαθολογικῶν ἐφαρμογῶν ἀξίας 3.500.000 περίπου δραχμῶν, ἐπὶ πλέον ἐδώρησαν εἰς αὐτὸ 7.500 λίρας Ἀγγλίας, τὰ εἰσοδήματα τῶν ὁποίων θὰ χρησιμοποιῶνται διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἐκ παραλλήλου τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον παρέχει εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον μέχρι πέντε ἐπιστήμονας, ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν

500.000 δραχμῶν καὶ ἀτέλειαν διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰνστιτούτου ἀναγκαῖα εἴδη.

Εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον θὰ ἐρευνῶνται τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν εἰς τὰς ἀσθενείας καὶ τὰς βλάβας τῶν καλλιεργουμένων ἐν γένει φυτῶν, καὶ εἰς τὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐμφανίσεως καὶ πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ ἄλλων ζῴων ἢ παρασίτων φυτῶν, ὥς καὶ ζιζανίων καὶ πρὸς πρόληψιν, καταστολὴν ἢ θεραπείαν τῶν νόσων καὶ βλαβῶν τῶν φυτῶν.

Θὰ καθορίζωνται τὰ ἑκάστοτε ἐμφανιζόμενα ἔντομα ἐπιβλαβῆ εἰς τὰ φυτὰ ἢ ὠφέλιμα, φυσικοὶ ἐχθροὶ ἐκείνων.

Θὰ μελετῶνται τὰ τῆς βιολογίας αὐτῶν δι᾿ ἐκτροφῶν ἐν ἐργαστηρίῳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ἰνστιτούτου ἢ εἰς τοὺς ἀγρούς.

Θὰ μελετᾶται ἡ ἐπίδρασις τῶν διαφόρων ὅρων τοῦ περιβάλλοντος ἐπὶ τῶν ἐντόμων τούτων, ὥς καὶ ἡ ἀντοχὴ ἢ ἡ εὐπάθεια τῶν φυτῶν πρὸς τὰ ἐπιβλαβῆ.

Θὰ εἰσάγωνται, ἐγκλιματίζωνται καὶ διαδίδωνται ὠφέλιμα ἔντομα παράσιτα ἢ ἐντομοφάγα.

Θὰ μελετᾶται ἐν ἐργαστηρίῳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ ἡ ἐπίδρασις διαφόρων μηχανικῶν, φυσικῶν, χημικῶν καὶ καλλιεργητικῶν μέσων ἐναντίον τῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐν γένει ἐντόμων.

Εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον ἐπίσης θὰ καθορίζωνται τὰ ἑκάστοτε ἐμφανιζόμενα κρυπτόγαμα ἢ φανερόγαμα παράσισα, τὰ ζιζάνια, ὥς καὶ τὰ αἴτια, εἰς ἃ ὀφείλονται αἱ μὴ παρασιτικαὶ νόσοι τῶν φυτῶν.

Θὰ μελετᾶται ἡ μορφολογία, φυσιολογία καὶ βιολογία τῶν παρασίτων ἐν γένει ἐπιβλαβῶν ἢ ὠφελίμων εἰς τὰ φυτὰ μυκήτων, βακτηρίων, ἐν ἐργαστηρίῳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ ἀναπτυσσομένων.

Θὰ μελετᾶται ἡ ἐπίδρασις τῶν διαφόρων ὅρων τοῦ περιβάλλοντος ἐπὶ τῶν μυκήτων καὶ βακτηρίων, ὡς καὶ ἡ ἀνοσία, ἀντοχή, ἢ εὐπάθεια τῶν φυτῶν εἰς τὰ αἴτια τῶν νόσων.

Θὰ μελετᾶται ἐν ἐργαστηρίῳ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὸν κῆπον τοῦ Ἰνστιτούτου ἢ εἰς τοὺς ἀγροὺς ἡ ἐπίδρασις τῶν διαφόρων μηχανικῶν, φυσικῶν, χημικῶν καὶ καλλιεργητικῶν μέσων ἐναντίον τῶν φυτικῶν παρασίτων τῶν φυτῶν.

Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον θὰ μελετᾷ ἐπίσης τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν εἰς τὴν παρασκευὴν παρασιτοκτόνων φαρμάκων καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον αὐτῶν καὶ μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

Τοῦ λόγου δὲ τυγχάνοντος, ἀναφέρομεν, ὅτι τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον κέκτηται ἀπὸ τριετίας τὸ Πύρεθρον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συνεστήσαμεν πρὸς μερικὴν ἀντικατάστασιν τῶν πολλῶν λαχανοκήπων τῆς Μακεδονίας. Προσθέτομεν, ὅτι τὸ Πύρεθρον εὐδοκιμεῖ ἐφέτος εἰς ἀγρὸν κτήματος ἐν Μενιδίῳ, ὁ ὁποῖος ἐφυτεύθη μὲ φυτὰ τοῦ Ἰνστιτούτου.

Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἤδη γνωστῶν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τῶν ἐρευνῶν του θὰ ὑποδεικνύῃ ὅπου δεῖ τὰ μέτρα, τῶν ὁποίων ἡ λῆψις ἐπιβάλλεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῶν παραγωγῶν μεμονωμένως ἢ διὰ συνεργασίας των εἴτε καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἄμυναν ἐναντίον τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ ἄλλων ζῴων καὶ τῶν νόσων τῶν φυτῶν.

Θὰ μελετᾷ τὸν πρὸς δεδομένας τεχνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας ἡρμοσμένον τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν φυτοπαθολογικῶν μέτρων.

Θὰ παρέχῃ καὶ θὰ διαδίδῃ γνώσεις καὶ ὁδηγίας διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐμφανίσεως καὶ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν.

Θὰ παρέχῃ καὶ θὰ διαδίδῃ ἐπίσης τὰ φάρμακα, μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Θὰ καθοδηγῇ καὶ θὰ ἐποπτεύῃ τὰ φυτοπαθολογικὰ μέτρα καὶ θὰ ἐνεργῇ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον θὰ ἐμφανίζῃ εἰς τὰ Χρονικά του, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκδίδῃ, τὰς πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας του. Θὰ διαδίδῃ δὲ τὰς φυτοπαθολογικὰς γνώσεις καὶ ὁδηγίας διὰ δημοσιευμάτων, διὰ διαλέξεων καὶ διὰ ἐκθέσεων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐνεργῇ εἰς τὴν ἕδραν του καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον ἔχει βιβλιοθήκην, συλλογὰς καὶ ὄργανα, εἰδικὰ ἐργαστήρια καὶ ἐπὶ πλέον φάρμακα, μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα.

Βεβαίως τὰ διατιθέμενα ἤδη μέσα δὲν εἶναι ἐπαρκῆ. Ἐπωφελούμεθα δὲ τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἵνα ἐπικαλεσθῶμεν τὴν εὐμενῆ κρίσιν τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τοῦ διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰνστιτούτου προσωπικῶς μεριμνήσαντος κυρίου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα οἱ ἕλληνες παραγωγοὶ συνεισέφερον εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐλαίας διὰ τὴν μελέτην τῶν φυτικῶν ἀσθενειῶν καὶ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, δοθῶσιν εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον, ἵνα τὸ ἐτήσιον προϊὸν αὐτῶν συμπληροῖ τὰ ἐλλιπῆ τοῦ Ἰνστιτούτου μέσα.

Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον περιλαμβάνει πέντε Ὑπηρεσίας, τὴν ἐντομολογικήν, τὴν φυτοπαθολογικήν, τὴν τῶν παρασιτοκτόνων μέσων, τὴν τῆς βιβλιοθήκης καὶ μουσείου καὶ τὴν τῶν γραφείων καὶ λογιστικοῦ.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι ἤδη ἀνατεθειμέναι εἰς τρεῖς μόνον ἐπιστήμονας, εἰς ἡμᾶς, τὸν κύριον Σαρεγιάννην, γνωστὸν διὰ τὰς μυκητολογικὰς ἐργασίας του καὶ εἰς τὸν κύριον Χατζηνικολάου, μορφωθέντα εἰς τὴν Ἀμερικὴν δι' ὑποτροφίας τοῦ Σταθατείου κληροδοτήματος, εἰς τὸ ὁποῖον τῇ

πρὸς τὸν κύριον Αἰγινήτην παρακλήσει ἡμῶν περιελήφθησαν αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐπιστῆμαι.

Βεβαίως καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦτο εἶναι ἀνεπαρκὲς διὰ τὰς πολλὰς ἀνάγκας τοῦ Ἰνστιτούτου, ἀλλ᾽ ἔχομεν δι᾽ ἐλπίδος, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ συμπληρωθῇ δι᾽ εἰδικὴν μόρφωσιν κεκτημένων κυρίων.

Πάντως εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον δὲν θὰ γίνεται ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὸ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐκδοθὲν ἔργον του «A History of Applied Entomology» ὁ μέγας ἐντομολόγος Leland Howard ἀναφέρει ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι δηλαδὴ παρ᾽ ἡμῖν οἱ φυτοπαθολόγοι ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὴν ἐντομολογίαν καὶ μὲ τὴν φυτοπαθολογίαν. Ἡ εἰδίκευσις καὶ ἀποκλειστικὴ ἀπασχόλησις τῶν ἐπιστημόνων τοῦ Ἰνστιτούτου, ἐξ ἧς θὰ ἀπορρέῃ καὶ ἡ ἔγκυρος γνώμη των, εἶναι κανὼν εἰς αὐτό.

Τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον θὰ ἔρχηται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν παραγωγικὸν κόσμον καὶ δι᾽ ἀπ᾽ εὐθείας ἀλληλογραφίας καὶ διὰ τῶν συνεργατῶν του καὶ τῶν ἀνταποκριτῶν του εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἀπὸ αὐτοὺς θὰ πληροφορῆται τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν διαφόρων φυτικῶν παθήσεων καὶ δι᾽ αὐτῶν θὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς παραγωγοὺς τὰς ὁδηγίας καὶ τὰ μέσα τῆς διασώσεως τῶν ἐσοδειῶν.

Τέλος τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον εἶναι κέντρον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ εἰδικοὶ ἐπιστήμονες εὑρίσκουσι τὰ μέσα τῆς ἐργασίας των, δηλαδὴ τὸ ἔναυσμα τῶν προσπαθειῶν των πρὸς κατάληψιν καλλιτέρας ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ θέσεως. Διὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιστημόνων του τὸ Ἰνστιτοῦτον θὰ εὑρίσκηται εἰς ἐπαφὴν μὲ ξένα ὅμοια ἱδρύματα, οὕτως ὥστε αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐπωφελέστερον παρ᾽ ἡμῖν νὰ χρησιμοποιῶνται.

Ἔχοντες ἐπίγνωσιν ἀκριβῆ τῶν ἐρευνῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ νὰ παράσχωμεν τὰ μέσα εἰς τοὺς παραγωγούς, ὅπως ἀμύνωνται τελεσφόρως ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐσοδειῶν των· ἔχοντες ἐπίγνωσιν ἀκριβῆ τοῦ τρόπου τῆς ἐρεύνης τῶν φυτοπαθολογικῶν θεμάτων, ὅπως καὶ παρ᾽ ἡμῖν προάγωνται αἱ φυτοπαθολογικαὶ ἐπιστῆμαι, ὡς εἰς τὰ ξένα μέρη προάγωνται ὑπὸ τῶν παλαιῶν συμμαθητῶν μας· ἔχοντες τὴν διάνοιαν ἱπταμένην πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν παρίστανται σήμερον, ἵνα ἐγκαινιάσωσι τὸν Οἶκον τῆς Ἐπιστήμης, τὸν ὁποῖον ἐθεμελίωσαν καὶ ἀτενίζοντες ἀνενδοιάστως τὴν εὐγενῆ ταύτην ὁμήγυριν, οἱ τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἐργάται βεβαιοῦμεν, ὅτι, τῶν διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἱδρύματος τούτου πρεπόντων ὅρων τηρουμένων, οὐδενὸς θέλομεν φεισθῇ, ἵνα δικαιώσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὰς θυσίας τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ Κράτους καὶ τοῦ γεωργικοῦ κόσμου τῆς Χώρας μας.

RÉSUMÉ

Le 1er Juillet 1931 a eu lieu l'inauguration de l'Institut Phytopathologique Benaki, en présence du Président du Conseil, El. Vénizelos, du Ministre de l'Agriculture, Ap. Alexandris, des membres de la famille Benaki, ainsi que de plusieurs personnalités du monde scientifique, politique et agricole. A cette occasion le Directeur de l'Institut, Prof. Dr. Isaakidès, dans une allocution a tracé l'histoire de la fondation de cette institution, et a parlé aussi des buts qu'elle allait poursuivre, ainsi que des moyens d'action dont elle dispose.

Voici en quelques mots le résumé du discours du Directeur de l'Institut:

En 1911, le Président du Conseil d'alors, M. Vénizelos, en créant le Ministère de l'Agriculture a voulu confier son organisation et sa direction au bienfaiteur national feu Emmanuel Benaki, une des personnalités les plus éminentes de l'Hellénisme séjournant à l'étranger. L'amplitude de vue de ce premier Ministre d'Agriculture, la clarté de sa pensée, l'inébranlable force de sa volonté, ainsi que sa générosité proverbiale, qui n'hésitait pas à mettre à la disposition des buts poursuivis les ressources de son immense fortune personnelle, sont encore connus des vieux comme des jeunes.

Désireux d'améliorer les conditions de l'Agriculture, feu Emmanuel Benaki s'est adressé aux personnalités compétentes du pays, qui lui attirèrent aussi l'attention sur la nécessité de l'étude des sujets phytopathologiques dans nos conditions locales, ainsi que sur les moyens de prévenir les dégâts causés à nos cultures tant par les insectes nuisibles que par les parasites cryptogamiques et les autres maladies des plantes. Les pertes subies alors par nos récoltes étaient déjà très importantes, s'aggravaient d'année en année, limitant sensiblement et même parfois éliminant certaines cultures. Nos agronomes, auxquels s'adressaient les agriculteurs pour leur demander des renseignements sur les moyens de lutte contre les ennemis des cultures, se trouvaient obligés d'indiquer après un examen superficiel des plantes malades la cause forcément hypothétique du mal, et après la consultation rapide d'un traité étranger, de donner des conseils relatifs aux traitements. En Grèce pourtant, comme partout ailleurs, les sujets phytopathologiques non seulement sont liés à des conditions locales spéciales, mais présentent aussi des problèmes nouveaux dont l'étude s'impose. Il est d'ailleurs incontestable, qu'il était nécessaire de connaître non seulement les traitements efficaces contre les

ennemis des plantes mais aussi les insectes et autres animaux auxiliaires dont ont pourrait peut-être tirer parti et profiter de leur action bienfaitrice en les aidant dans leur œuvre. Toutes les recherches de ce genre ne peuvent évidemment être entreprises d'une manière satisfaisante que dans des laboratoires bien organisés d'Entomologie et de Pathologie Végétale, par un personnel de spécialistes de ces branches, qui consacreraient tout leur temps à ces études. Cette vérité est déjà comprise par tous les pays civilisés.

Feu Emmanuel Benaki a le premier érigé en principe la nécessité de la spécialisation des agronomes; il l'a mise aussi en pratique en commençant par la phytopathologie et en créant le Service Phytopathologique. Depuis sa création ce Service a connu au cours de sa carrière beaucoup de vicissitudes et maintes difficultés, dues aux guerres successives, qui ont ébranlé la vie du pays, et aussi à la nécessité d'imposer des économies au budget, nécessité qui s'est présentée plus d'une fois ces dernières années.

Ces dernières années, la loi du Service Phytopathologique a prescrit la création de trois Stations Phytopathologiques; l'une à Pélion en Thessalie, une à Héraclion en Crète, et une troisième à Patras dans le Péloponnèse. La première, qui a été installée avec le concours financier des agriculteurs seule fonctionne déjà; quant aux deux autres, leur installation a beaucoup tardé.

Plusieurs Ministres ont estimé l'importance du Service Phytopathologique et ils lui ont accordé leur assistance. Leur intérêt s'est manifesté par l'accord d'un crédit de 600.000 drachmes-or pour le premier essai de lutte en grand contre le Dacus de l'olivier, par d'importants crédits accordés pour la destruction des campagnols et des sauterelles, par la permission qui a accordée à M. Isaakidès de s'adresser à feu Emmanuel Benaki pour lui demander la fondation de l'Institut Phytopathologique Benaki. C'est en Novembre 1923 qu'après autorisation préalable de M. Georges Sideris, alors Ministre de l'Agriculture, que M. Isaakidès a demandé à feu Emmanuel Benaki de créer un Institut de Recherches Phytopathologiques. Ce patriote éminent, qui habitait alors Paris, adopta avec enthousiasme la proposition, et en 1934 avec son épouse Virginie Benaki posèrent la première pierre de fondement de cet Institut dans une de leurs propriétés à Kiphissia. Feu Emmanuel Benaki, tout en assumant tous les frais s'intéressa lui-même de la construction des édifices, qu'il a pourvus d'une Bibliothèque, des collections et du matériel scientifique nécessaire pour son fonctionnement.

Il a en outre fait preuve de son intérêt pour l'Institut en le dotant d'un leg spécial dans son testament pour faciliter sa vie future.

Emmanuel Benaki décéda en 1929, suivant de près son épouse Virginie, qui s'est éteinte en 1927. La loi 4160 en date du 4 Juin 1929 a confirmé le décret-loi du 11 Mai 1929 «De la fondation de l'Institut Phytopathologique Benaki». Le 1er Juillet 1930 fut conclu un contrat entre le Ministre de l'Agriculture et les héritiers de feu Emmanuel Benaki, contrat en vertu duquel se fondait l'Institut Phytopathologique Benaki, et dans lequel étaient stipulés les modes de son fonctionnement et le but qu'il allait poursuivre. Les héritiers de la famille Benaki, continuateurs de son œuvre, complétèrent ce dernier en faisant don du terrain, des édifices et du matériel inclus, le tout d'une valeur globale de 3.500.000 de drachmes, qu'ils complétèrent en y ajoutant un don de £ 7.500. L'État de son côté était tenu de garder à l'Institut cinq spécialistes des questions phytopathologiques et d'accorder une subrention annuelle de 500.000 drachmes.

A l'Institut Phytopathologique Benaki auront lieu des recherches sur des sujets relatifs aux maladies et autres causes des dégâts des plantes cultivées. On étudiera les moyens de prévenir et de combattre les insectes et autres animaux nuisibles à l'agriculture, les maladies parasitaires et non parasitaires des plantes cultivées et de détruire les mauvaises herbes. On déterminera les insectes nuisibles au fur et à mesure de leur apparition, ainsi que les insectes auxiliaires ennemis des premiers. On introduira, on acclimatera et on distribuera des insectes auxiliaires parasites ou prédateurs. On étudiera dans les laboratoires et en plein champ les différents moyens mécaniques, physiques, chimiques et culturaux contre les insectes nuisibles à l'agriculture. On déterminera également les cryptogames et phanérogames parasites, les mauvaises herbes ainsi que les maladies non parasitaires des plantes cultivées. On s'occupera des études de morphologie, de physiologie, de biologie des champignons ou des bactéries parasites ou auxiliaires des plantes cultivées, ainsi que de l'étude des facteurs qui influencent la sensibilité, la résistance ou l'immunité des plantes cultivées pour les différentes maladies. On étudiera dans les laboratoires de l'Institut et en plein champ les divers moyens mécaniques, physiques, chimiques et culturaux contre les parasites cryptogamiques ou autres, ainsi que des autres causes des maladies des plantes cultivées.

L'Institut Phytopathologique Benaki s'occupera en outre des problèmes concernant la préparation et le contrôle des insecticides et

fongicides ainsi que des différents appareils qui servent aux traitements des végétaux cultivés. Il établira les formules techniques les plus économiques des mesures phytopathologiques. En se basant sur les résultats déjà connus ou sur les données de ses propres recherches, il indiquera aux intéressés les mesures nécessaires pour prévenir et combattre les maladies des plantes ou les insectes nuisibles, soit directement, soit par l'entremise des services de l'État.

Il procurera et vulgarisera les insecticides et fongicides, les appareils et ustensiles nécessaires aux traitements. Il donnera sur place les indications nécessaires, il surveillera aussi parfois, et appliquera lui-même, les mesures qu'il préconisera contre les ennemis des cultures.

L'Institut Phytopathologique Benaki publiera dans ses «Annales» les travaux originaux de ses collaborateurs. Il vulgarisera aussi les connaissances et instructions phytopathologiques par des publications spéciales, par des conférences tant à Kiphissia qu'en province.

Le service scientifique de l'Institut sera assuré à ses débuts par MM. C. Isaakidès, J. A. Sarejanni et J. Hadjinicolaou. Ce personnel est insuffisant mais il sera complété plus tard par d'autres spécialistes. La spécialisation des travailleurs scientifiques de l'Institut, gage de leur compétence, sera érigée en principe.

L'Institut Phytopathologique Benaki aura des collaborateurs et des correspondants en province, par l'entremise desquels il se trouvera en contact suivi avec les agriculteurs.

Grâce à la nature de ses travaux l'Institut pourra enfin se tenir en contact avec les institutions étrangères de sa spécialité et se trouvera ainsi en mesure de profiter des acquisitions nouvelles de la science.

ΠΙΝΑΞ I Ἄποψις τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

ΠΙΝΑΞ II Κῆπος τοῦ Ἰνστιτούτου.

ΠΙΝΑΞ III Ἓν τῶν Ἐργαστηρίων Ἐντομολογίας τοῦ Ἰνστιτούτου.

ΠΙΝΑΞ IV Τμῆμα τοῦ Μουσείου τοῦ Ἰνστιτούτου.

PLANCHE I Vue du bâtiment central de l'Institut.

PLANCHE II Jardin de l'Institut.

PLANCHE III Un des Laboratoires d'Entomologie de l'Institut.

PLANCHE IV Un coin du Musée de l'Institut.